

[Ebba Strange]

forældremyndigheden, skulle det være i tilfælde af en særlig situation. Det kunne der ikke skabes flertal for, og derfor kom forslaget kun til første behandling og blev ikke viderebehandlet.

I slutningen af sommeren 1983 fik vi så betænkningen fra den af justitsministeriet nedsatte arbejdsgruppe, der havde fået til opgave at se på spørgsmålet om forældremyndighed, forældreret og børns retsstilling.

På baggrund af den betænkning viste det sig så, at der var medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, som gerne ville være med til at arbejde videre med de problemer, som var rejst i det nævnte beslutningsforslag. Det har resulteret i, at vi nu er nogle medlemmer fra socialdemokratiet, det radikale venstre, VS og SF, som har fremsat et forslag om børns retsstilling. Det er væsentlig mindre vidtgående end det, vi fremsatte i forrige samling, idet det tager udgangspunkt i, at forældre skal kunne aftale – hvis de er enige om det – at have fælles forældremyndighed, selv om de ikke er gift med hinanden, det vil sige dels i forbindelse med separation og skilsmisse, dels hvis barnet er født af ikke-gifte forældre.

Det er rigtigt, som justitsministeren siger, at vi har fået vejledning om dette her fra henholdsvis ægteskabsudvalget og børnekommissionen, og der skal ikke være nogen tvivl om, at det, vi har valgt at tage udgangspunkt i, er indstillingen fra børnekommissionen. Jeg har siddet i ægteskabsudvalget, jeg har ikke siddet i børnekommissionen, så jeg kender baggrunden for, hvorfor ægteskabsudvalget havnede dér, hvor det havnede, og det var, som også justitsministeren har sagt, meget ud fra den betragtning, at vi ikke vil have ægteskaber af 2. grad. En af grundene til, at man sagde nej til fælles forældremyndighed for forældre, der ikke var gift med hinanden, var, at vi ikke rigtig kunne overskue, hvad det ville betyde for lovgivningen i det hele taget.

Det, børnekommissionen tog udgangspunkt i, var børns behov for to forældre, og det har også været det, der har været vores udgangspunkt. Vores tanke med dette forslag er altså at skabe bedre vilkår for børn.

Der er blevet sagt i debatten, at man, hvis man gennemfører dette forslag, vil stille børn over for to skilsmisser, dels den egentlige skilsmisse, dels den situation, der kan opstå,

hvis man beslutter, at forældremyndigheden alligevel skal overlades til den ene af parterne.

Alle de henvendelser, jeg har fået fra børnesagkyndige, folk, der arbejder på børnerådgivningscentre og i amterne med sådanne sager, støtter os i, at det er en fordel for børnene, hvis begge forældre kan bevare forældremyndigheden. Skilsmisssituationen er i forvejen en så følelsesmæssigt belastet situation, at hvis dertil kommer den også meget følelsesmæssigt belastede situation, at den ene af forældrene helt formelt ligesom giver afkald på barnet, vil det være en endnu større belastning for barnet. Det har styrket mig i, at det er rigtigt at fremsætte forslaget, og jeg håber, at vi får så meget som overhovedet muligt af det gennemført.

Jeg skylder at sige, at der er enkelte medlemmer af SFs folketingsgruppe, som har betænkeligheder ved forslaget, og det drejer sig især om spørgsmålet om samkvemsretten, men også om de andre forslag. Hvad angår samkvemsretten, vil jeg sige, at vores oprindelige udgangspunkt var en ret for barnet til at se begge sine forældre og have en nær og tæt følelsesmæssig kontakt med dem, for det ved vi at børn gerne vil have. Vi ved, at børn bliver brugt i et personligt modsætningsforhold mellem de voksne, og vi vil meget gerne medvirke til, at en sådan kamp ikke bliver så voldsom, som den i mange tilfælde er. Derfor betragter jeg selv punkt 3 i vores beslutningsforslag, det, der angår rådgivning og vejledning, for et meget væsentligt punkt, som skulle kunne afhjælpe nogle af de problemer, der er knyttet til disse forhold.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

30 pct. af alle børn bliver i dag født af ugifte mødre, og det anslås, at antallet af enlige mødre i dag udgør knap 140.000. Antallet af enlige fædre udgør omkring 25.000. Det er store tal, og det er på høje tid, at lovgivningen tilpasses samfundsudviklingen. Naturligvis ville det ud fra visse vinkler være enklere, hvis befolkningen indrettede sig efter familierettens gældende regler. I forhold til børnene ville det betyde, at man giftede sig, før man fik sine børn, og at man lod være at lade sig skille, medmindre der forelå alvorlige årsager hertil.